

TTB 0751
Cô-lô-se 4:2-18

SỰ THÔNG CÔNG THẬT LÒNG CỦA NGƯỜI TIN NHẬN CHÚA.

Chúng ta đến phần cuối của thư tín Phao-lô gửi cho hội thánh Cô-lô-se. Trong đoạn thứ 4 này Phao-lô đề cập về sự cầu nguyện và mối thông công tốt đẹp với những người mà Phao-lô quen biết.

Cô-lô-se 4:2

2 Phải bền đỗ và tỉnh thức trong sự cầu nguyện, mà thêm sự tạ ơn vào.

Tại đây có hai từ ngữ đi chung với nhau: cầu nguyện và tỉnh thức. Hai từ ngữ này rất quan trọng. Nó nhắc nhở cho chúng ta về kinh nghiệm của Nê-hê-mi. Khi kẻ thù cố gắng ngăn chặn việc xây cất bức tường thành Giê-ru-sa-lem, ông đã không có trùm khăn lại và kêu cầu với Chúa rằng, ông không thể tiếp tục làm việc nữa. Nê-hê-mi cầu nguyện, nhưng cũng tiếp tục canh chừng và làm việc. Nê-hê-mi nói, *Nhưng chúng tôi cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời chúng tôi, và lập kẻ ngày và đêm canh giữ họ.* (Nê-hê-mi 4:9)

Khi chúng ta cầu nguyện với Đức Chúa Trời một điều gì, chúng ta cần chú tâm đến vấn đề cầu nguyện đó.

Tôi lo ngại cho một số người cầu nguyện thiếu ý thức. Có một người quen viết thư cho chúng tôi và nói rằng: Tôi được bác sĩ báo tin là tôi bị bệnh ung thư và đề nghị tôi đi giải phẫu. Nhưng khi tôi về nhà, tôi quyết định không đi giải phẫu, tôi chỉ tin cậy vào Đức Chúa Trời.

Khi nghe thế tôi vội vàng viết thư hồi âm với người bạn này: Anh tin cậy nơi Chúa là điều tốt và cần thiết, nhưng xin khi tin cậy nơi Chúa, không có nghĩa là anh ngồi đó chờ đợi, và không lo chữa bệnh, anh cần đi trở lại với bác sĩ và làm theo điều mà bác sĩ đề nghị, vì đó có thể là điều tốt nhất mà bác sĩ có thể làm để chữa bệnh cho anh. Anh tin cậy nơi Đức Chúa Trời trong tiến trình giải phẫu và sự phục hồi.

Thưa các bạn, tỉnh thức và cầu nguyện là hai điều đi đôi với nhau, đó là việc thực tế.

Và đi kèm với sự cầu nguyện là sự cảm tạ, bởi vì Chúa lắng nghe và trả lời sự cầu nguyện các bạn. Dầu rằng có khi sự trả lời không như điều các bạn mong muốn, nhưng Chúa sẽ trả lời. Điều này giống như hơi thở: Hít vào với sự cầu nguyện và thở ra với sự cảm tạ.

Cô-lô-se 4:3- 4

3 Cũng hãy cầu nguyện cho chúng tôi, xin Đức Chúa Trời mở cửa cho sự giảng đạo, hầu cho tôi được rao truyền lễ mầu nhiệm của Đấng Christ, vì lẽ đó mà tôi bị xiềng xích, 4 lại hầu cho tôi được tỏ cho biết lẽ ấy như điều tôi phải nói.

Phao-lô nói rằng, xin đừng quên cầu nguyện cho chúng tôi. Hiện nay các bạn không cần cầu nguyện cho Phao-lô nữa, nhưng xin các bạn cầu nguyện

cho mục sư của các bạn, cầu nguyện cho những người đang truyền giáo, cầu nguyện cho những người đang gặp sự bất bớ.

Xin Đức Chúa Trời mở cửa cho sự giảng đạo, hầu cho tôi được rao truyền lễ màu nhiệm của Đấng Christ, vì lễ đó mà tôi bị xiềng xích, Phao-lô đang ở tù khi ông viết thư này. Ông muốn được thả tự do để tiếp tục đi ra ngoài giảng Tin lành.

Tôi suy xét về các khía cạnh của công việc tôi như cái cửa, và tôi cầu xin Chúa cho các cửa này mở ra. Ngài hứa Ngài là sẽ làm điều đó. Tôi chọn câu Kinh thánh trong sách Khải huyền 3:8 cho sự hầu việc Chúa của tôi, *Ta biết công việc ngươi; này, ta đã mở trước mặt ngươi một cái cửa không ai đóng được; vì ngươi có ít năng lực, mà đã giữ đạo ta, và chẳng chối danh ta.*

Chúa đã mở nhiều cánh cửa cho tôi trước đây, tôi cảm tạ Chúa rất nhiều và tôi cầu xin Ngài tiếp tục mở thêm.

Cô-lô-se 4:5

5 Hãy lấy sự khôn ngoan ăn ở với những người ngoại, và lợi dụng thì giờ.

Con cái của Đức Chúa Trời có trách nhiệm với thế gian hiện nay. Vì thế hãy bước đi với sự khôn ngoan, thể hiện sự khôn ngoan trong cách ăn ở hằng ngày.

Chúng ta nghe một số người nói những lời thiếu ý thức trong các năm vừa qua. Có người đã nói rằng, Chúa Giê-xu trở lại vào năm 2000. Tôi không biết do đâu mà họ được tin tức này. Nhưng khi năm 2000 trôi qua mà không thấy điều gì xảy ra như lời họ nói, làm cho họ hổ thẹn. Nhiều Cơ-đốc-nhân làm như thể gây tác dụng tai hại với người chưa tin Chúa. Có nhiều người nói rằng, họ tin cậy nơi Chúa, trong khi hành động của họ không thể hiện điều đó. Chúng ta không nên làm điều ngu dại trước mặt thế gian.

Hãy lợi dụng thì giờ, Hãy cố gắng nắm lấy cơ hội. Khi các bạn thấy cơ hội đến, hãy cầu nguyện để Chúa dẫn dắt các bạn nhận lấy ngay. Xin đừng để bị thúc bách bởi con người. Hãy cầu nguyện và xin Chúa mở cửa cho các bạn, và Chúa sẽ mở. Tôi mong ước có nhiều thì giờ kể lại cho các bạn nhiều điều xảy ra trong đời sống của tôi và của những người quen khác về việc nắm lấy cơ hội hầu việc Đức Chúa Trời. Hãy để Chúa mở cửa cho các bạn. Khi các bạn cầu nguyện và bước đi, Chúa mở ra từng đoạn đường và dẫn đưa các bạn đi qua. Xin các bạn đừng đi trước và bắt Chúa theo mình.

Trước đây, tôi có một người bạn được Chúa mở đường đi học trường Kinh thánh để chuẩn bị hầu việc Chúa trong tương lai, người bạn này dần dần. Thời gian sau đó có việc xảy ra trong gia đình làm cho người bạn này không thể đi học trường Kinh thánh được, và cơ hội đi qua.

Cô-lô-se 4:6

6 Lời nói anh em phải có ân hậu theo luôn, và nêm thêm muối, hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thế nào.

Lời nói của con cái Đức Chúa Trời ngăn chặn điều ác. Nó nên từ chối điều ác, chớ không nên thúc đẩy nó. Lời nói của Cơ-đốc-nhân cũng không trở nên

buồn chán, lạnh nhạt. Chúng ta cần trở nên sốt sắng, *hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thế nào.*

Lời nói ân hậu và nêm thêm muối là nói những lời ích lợi, đem đến nguồn vui sự khích lệ cho người nghe.

SỰ THÔNG CÔNG THÀNH THẬT CỦA NGƯỜI TIN NHẬN CHÚA.

Giờ đây chúng ta đến một danh sách đặc biệt về tên của những người mà Phao-lô biết đến. Họ là những người nam và nữ sống trong thế kỷ đầu tiên. Họ đi trên đường lộ La-mã, sống trong các thành phố của La-mã, ở dưới sự cai trị của luật pháp La-mã. Họ ở giữa những người ngoại giáo, nhưng họ là con cái Đức Chúa Trời. Nhiều người trong số này sống ở Ê-phê-sô.

Một điều lý thú đáng chú ý là Phao-lô chưa hề đến La-mã và chưa đến Cô-lô-se, nhưng Phao-lô có một danh sách của những người mà ông quen biết, nhiều người trong số họ đến từ hai thành phố này. Điều này tỏ bày cho biết rằng, Phao-lô đã dẫn dắt nhiều người đến với Đấng Christ, sau đó những người này trở về thành phố quê nhà của họ. Công tác của Phao-lô đem đến ảnh hưởng thật lớn lao, đến tận những nơi xa xôi.

Cô-lô-se 4:7- 8

7 Ti-chi-cơ là anh em rất yêu của chúng tôi, một người tôi tớ trung thành của Chúa và bạn cùng làm việc với tôi, sẽ báo tin cho anh em về các việc của tôi

8 Tôi có ý sai người đến cùng anh em, hầu cho anh em biết tình cảnh chúng tôi là thế nào, đừng người yên ủi lòng anh em.

Ti-chi-cơ là mục sư của hội thánh Ê-phê-sô. Ông được đề cập trong Ê-phê-sô 6:21, Công vụ 20:4, và II Ti-mô-thê 4:12. Ti-chi-cơ là anh em rất tốt trong Chúa.

Cô-lô-se 4:9

9 Kể cùng đi với người là Ô-nê-sim, anh em trung tín và rất yêu của chúng tôi, tức là người đồng xứ với anh em vậy. Hai người đó sẽ nói cho biết hết mọi điều xảy ra ở đây.

Ô-nê-sim là một người nô lệ của Phi-lê-môn ở Cô-lô-se. Ông đã chạy trốn khỏi chủ của mình và sau đó được dẫn dắt trở lại cùng Chúa qua công tác của Phao-lô. Giờ đây Ô-nê-sim được Phao-lô gọi trở về với chủ. Phao-lô viết một lá thư cho Phi-lê-môn khi gọi Ô-nê-sim trở về. Phao-lô nói với Phi-lê-môn, Ô-nê-sim là anh em yêu dấu. Các bạn thấy rằng, hai người có sự quan hệ mới trong Đấng Christ. Người chủ và người nô lệ giờ đây là anh em trong Chúa Giê-xu Christ.

Cô-lô-se 4:10

10 A-ri-tạc, là bạn đồng tù với tôi, gọi lời thăm anh em, Mác, anh em chú bác với Ba-na-ba cũng vậy. Về Mác, anh em đã chịu lấy lời dạy bảo rồi; nếu người đến nơi anh em, hãy tiếp rước tử tế.

A-ri-tạc là người bạn đồng tù với Phao-lô, ông trở thành bạn của Phao-lô.

Giăng-Mác là tác giả của sách Tin lành Mác. Các bạn nhớ rằng Giăng-Mác lìa khỏi Phao-lô và Ba-na-ba trong hành trình truyền giáo lần thứ nhất. Bởi đó, Phao-lô đã không muốn đem Mác theo trong hành trình truyền giáo lần thứ hai. Phao-lô đã không có phán đoán đúng về Giăng-Mác. Anh ta là một thanh niên tốt, và tại đây Phao-lô ghi nhận điều đó. Phao-lô ban lời huấn thị với người Cô-lô-se rằng, đừng có từ chối người, như Phao-lô đã làm, hãy đón tiếp người tử tế. Phao-lô đề cập đến Giăng-Mác một lần nữa trong thư Ti-mô-thê thứ nhì. *Hãy đem Mác đến với con, vì người thật có ích cho ta về sự hầu việc lành.* (II Ti-mô-thê 4:11) Giăng-Mác được Phao-lô tiếp nhận trở lại và hiệp tác hầu việc Chúa.

Cô-lô-se 4:11

11 Giê-su gọi là Giúc-tu cũng có lời thăm anh em. Trong những người chịu cắt bì, chỉ ba người đó cùng tôi vì nước Đức Chúa Trời mà làm việc, và các người ấy là một sự yên ủi lòng tôi.

Giê-su gọi là Giúc-tu, tức là Giô-suê theo tiếng Hê-bơ-rơ. Ông chịu cắt bì, chứng tỏ ông là người Do-thái. Điều này cho biết rằng có một vài người Do-thái ở hội thánh Cô-lô-se. Nhưng hầu hết người trong hội thánh Cô-lô-se là dân ngoại. Đây là những anh em trong Chúa rất tốt đã hiệp tác với Phao-lô trong công tác truyền giáo.

Cô-lô-se 4:12

12 Ê-pháp-ra, người hàng xứ với anh em, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, có lời chào anh em; người vì anh em chiến đấu không thôi trong khi cầu nguyện, để anh em trở nên toàn vẹn và trọn niềm vâng phục mọi ý muốn của Đức Chúa Trời.

Ê-pháp-ra là mục sư ở hội thánh Cô-lô-se. Giờ đây ông ta đang ở trong tù và có một công tác mới, đó là công tác cầu nguyện. Tôi biết một mục sư bị bệnh bại liệt, ông không còn đứng lên giảng được nữa, vì thế tôi khuyên ông bạn này hãy chuyển sang công tác mới, đó là công tác cầu nguyện, cầu nguyện cho các tôi tớ của Đức Chúa Trời, cầu nguyện cho các hội thánh, cầu nguyện cho việc truyền giáo. .

Một điều đáng chú ý nơi đây về tinh thần cầu nguyện, chiến đấu trong sự cầu nguyện, tức là đem hết tâm tư tập trung trong sự cầu nguyện. Giống như người lính ra trận đối đầu với quân địch trong chiến trận.

Cô-lô-se 4:13

13 Vì tôi làm chứng cho người rằng, người làm việc rất là khó nhọc vì anh em, lại vì người Lao-đi-xê và người Hi-ê-ra-bô-li nữa.

Công tác tốt đẹp của Ê-phép-ra được Phao-lô ghi nhận, quan tâm. Chính Phao-lô cũng được sự khích lệ qua công tác phục vụ Chúa của Ê-phép-ra.

Có ba thành phố gần với nhau. Hi-ê-ra-bô-li và Lao-đi-xê cách nhau khoảng 6 đến 10 dặm. Hai thành phố này gần Cô-lô-se. Cả ba thành phố này đều có hội thánh. Phao-lô cho chúng ta thấy sự thông công giữa các hội thánh khu vực.

Cô-lô-se 4:14 *Lu-ca là thầy thuốc rất yêu dấu, chào anh em, Đê-ma cũng vậy.*

Đây là một sự sắp đặt tốt lành của Đức Chúa Trời. Bác sĩ Lu-ca là người gần gũi để giúp đỡ sức khỏe cho Phao-lô, và Lu-ca là người ghi lại hành trình truyền giáo trong sách Công vụ các sứ đồ.

Khi Phao-lô đề cập về Đê-ma lần đầu tiên, Phao-lô gọi ông là bạn cùng làm việc. Tại đây Phao-lô chỉ gọi tên Đê-ma. Tôi nghĩ, có thể trong lúc này Phao-lô chưa biết chắc về Đê-ma. Sau này Đê-ma ham hố đời này và rời bỏ Phao-lô. (II Ti-mô-thê 4:10). Thật là một hình ảnh đau buồn.

Cô-lô-se 4:15

15 Hãy chào các anh em ở Lao-đi-xê và Nim-pha, cùng Hội thánh nhóm trong nhà người.

Những thành phố này có nhiều đền thờ ngoại giáo. Và các Cơ-đốc-nhân nhóm họp thờ phượng Chúa ở nhà. Xin chúng ta để ý đến bối cảnh thời bấy giờ, khi Tin lành vừa được rao giảng ra, có nhiều người tin nhận Chúa Giê-xu mà không có cơ sở nhà thờ để làm nơi nhóm lại, vì thế những người tin Chúa dùng nhà riêng của tín hữu làm nơi nhóm họp. Xin nhớ rằng đó chỉ là cách giải quyết tạm thời cho những nơi chưa có nhà thờ.

Cô-lô-se 4:16

16 Anh em đọc thơ này rồi, hãy đưa cho Hội thánh Lao-đi-xê đọc với, anh em cũng phải đọc thơ ở Lao-đi-xê gửi đến nữa.

Phao-lô không có nói rằng ông đã viết thư cho hội thánh Lao-đi-xê, nhưng có thể Lao-đi-xê có được những thư của Phao-lô viết và luân chuyển đọc ở các hội thánh trong khu vực. Rất nhiều học giả Kinh thánh tin rằng, thư Lao-đi-xê đề cập ở đây có thể là thư Ê-phê-sô. Giống trong trường hợp này, Phao-lô bảo người Cô-lô-se sau khi đọc thư rồi, hãy chuyển thư này cho hội thánh Lao-đi-xê để họ đọc nữa.

Cô-lô-se 4:17

17 Rốt lại, hãy nói với A-chíp rằng: Hãy cẩn thận về chức vụ mà người đã nhân danh Chúa nhận lãnh, để làm cho thật trọn vẹn.

A-chíp là một người nữa mà Phao-lô đề cập trong danh sách. Chúng ta không biết gì thêm về ông ta, ông chỉ được đề cập một lần tại đây. Ông là người có ơn tứ và Phao-lô kêu gọi ông hãy dùng ơn tứ đó cách tốt đẹp.

Cô-lô-se 4:18

18 Chính tay tôi, Phao-lô, viết chào thăm anh em. Hãy nhớ về xiềng xích của tôi. Nguyên xin ân điển ở cùng anh em!

Hầu hết các bức thư của Phao-lô, ông đọc cho một người thư ký viết. Riêng với thư Ga-la-ti được viết bởi chính tay Phao-lô. Trong phần cuối thư Cô-lô-se, Phao-lô ký tên về những gì mà ông đã đọc cho thư ký viết.

Trong phần cuối này Phao-lô đề cập đến xiềng xích một lần nữa, ông kêu gọi anh em trong hội thánh cầu nguyện cho ông sớm được ra khỏi tù.

Nguyên xin ân điển ở cùng anh em! Đây có phải là lá thư tốt đẹp mà chúng ta đã đọc không? Phao-lô viết thư cho một hội thánh mà ông chưa có dịp ghé thăm, nhưng ông biết nhiều người ở tại đó, và đã dẫn dắt họ đến sự nhận biết Chúa Giê-xu Christ.

Tạ ơn Chúa về tâm tình hầu việc của Phao-lô, dầu ở trong tù nhưng ông vẫn lo tưởng đến anh em tín hữu, viết thư thăm, khuyên dạy và chào thăm. Phao-lô thể hiện một người tôi tớ trung tín của Đức Chúa Trời.